

der her har været mellem Statsbanerne og Privatbanerne, falder bort, end paa Beløbet, som i Forhold til Statsbanernes Budget ikke er saa overmaade stort.

Dernæst er der en Merindtægt af 1 Mill. Kr. gennem Forhøjelsen af Betalingen for Hurtigtogsbilletter. Jeg anser denne Foranstaltning for meget fornuftig. Navnlig under Hensyn til de vanskelige Forhold med Hensyn til Kultilførsler, som er til Stede for Statsbanerne, bør der ikke befordres større Tog som Eksprestog, end der er absolut Brug for til de lange Rejser. — Endelig er der en Merindtægt af 450 000 Kr. gennem Forhøjelsen af Indskrivningsgebyret for Rejsegods. Jeg anser ogsaa dette Forslag for meget fornuftigt, og jeg tror, at Statsbanerne i stor Udstrækning har været Genstand for, om just ikke Misbrug, saa dog alligevel for noget i den Retning. Under de nuværende Forhold er den foreliggende Foranstaltning derfor meget fornuftig.

Det, der giver den store Indtægt, er dog navnlig Forøgelsen af Taksterne for Befordring af Gods og Kreaturer. Det, som jeg nu har nævnt, giver tilsammen 2 Mill. Kr., hvorimod Takstforhøjelsen for Befordring af Gods og Kreaturer giver 13 Mill. Kr. Men selv med de foreslaaede Godstakster er Taksterne ikke paa langt nær saa høje som i vort Naboland, Sverige, eller paa Privatbanerne. Hvis der var mere Tid til det, end der vistnok er i Øjeblikket, vilde jeg gerne have nævnt en Del Tal, men da jeg gaar ud fra, at Appetitten maaske er større til mange andre Ting end til at høre ret mange Tal, skal jeg indskrænke mig til at nævne nogle ganske enkelte. En lukket Vogn efter Takst 4 koster til Transport over 15 km paa Statsbanerne 34,80 Kr., men paa Privatbanerne koster den 51,30 Kr. For 30 km koster en Vogn med samme Vare 53,70 Kr., men paa de private Baner 73,70 Kr., og for 60 km koster en Vogn paa Statsbanerne 85,50 Kr., men paa Privatbanerne 117,50 Kr. Hvorfor er Privatbanernes Takster saa høje? Simpelt hen af den gode Grund, at vi skal betale det, Driften koster. Vi har ingen Statskasse at gaa hen til. Det blev jo fremhævet saa stærkt sidst, at det vel vil være ørkesløst i Dag at komme nærmere ind paa Spørgsmaalet om Privatbanerne. Vi maa stræbe efter at opnaa, at Indtægterne kan dække de betydeligt forøgede Udgifter, vi ogsaa har, medens Statsbanerne indtil dette Øjeblik har haft Statskassen at gaa til, og den har de frem-

deles. — Det glæder mig ogsaa, at man regner med de Dyrtdsforanstaltninger, der er forbundne med Statsbanerne. De er nu opførte paa Statsbanernes Regnskaber. Det var ogsaa en Henstilling, der blev gjort af os, da vi forrige Gang havde Sagen til Behandling.

Saa vil jeg blot gøre en Bemærkning til. Jeg vilde have ønsket, at man var gaaet et Skridt videre med Hensyn til Indrømmelsen paa de korte Afstande. Under Nr. 7 § 60 a. staar der, at „Grundtaksten pr. km for Befordring med almindelige Personog og blandede Tog maa for 3die Klasse ikke overstige 4,25 og skal for Afstande indtil 30 km være noget lavere.“ Det er en Bemærkning, jeg tillader mig at gentage, fordi den har staaet i Statsbanernes Takster flere Gange. Følgen deraf er, at Folk, hvis de er lidt udspekulerede, om jeg maa bruge det Udtryk, kan paa Afstande over 90 km købe 3 Billetter, hver gældende for 30 km, og derved komme til at rejse billigere, end hvis de f. Eks. tog Billet til de 90 km paa een Gang. Forholdet burde jo egentlig være det, at man fik størst Rabat paa de længste Afstande og ikke paa de korte.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale Lovforslaget til uforandret og hurtig Vedtagelse i dette Ting.

Tvede: I denne enestaaende Rigsdagssamling, hvor vi opnaar at faa to Oktobermaaneder i samme Samling, behandlede vi i Oktober i Begyndelsen af Samlingen et Lovforslag om forøgede Takster for Statsbanerne. Den Gang var det, som det blev sagt fra Ministerbænken, for at formindske Underskuddet. Fra vor Side udtalte vi, at vi var i Modsætning til den højtærede Minister, idet vi ikke mente, at Underskuddet skulde formindskes, men at det skulde fuldstændig bringes bort. Vi ønskede ogsaa fra vor Side, at en Statsvirksomhed som Jernbanerne burde kunne bringe en Forrentning, men vi fra vor Side maa, ligesom den ærede foregaaende Taler udtalte, sige, at i Øjeblikket maa man maaske se bort derfra, men derimod opretholde Kravet om, at Statsbanedriften skal bære sig selv, og det glædede mig derfor ved en tidligere Behandling i Dag at høre den højtærede Finansminister udtale, at dette nu ogsaa var Regeringens Syn paa Sagen. Det er jo rimeligt ogsaa overfor Privatbanerne her i Landet, at den Forskel, der hidtil har bestaaet mellem deres og Statsbanernes Takster, udlignes. Privatbanerne skal